

na dworcach kolejowych oraz w innych punktach masowego przepływu ludności.

2) Placówki te ułatwią najszerszym warstwom ludności korzystanie również z innych usług PKO jak i gminne kasy spółdzielcze, które na podstawie umowy z PKO będą przyjmować i wypłacać wkłady oszczędnościowe.

3) W zakresie organizacji oszczędności na wsi działać będą zarówno odrębne placówki PKO jak i gminne kasy spółdzielcze, które na podstawie umowy z PKO będą przyjmować i wypłacać wkłady oszczędnościowe.

4) Powszechna Kasa Oszczędności wprowadzi w najkrótszym czasie jak najdalej idące uproszczenia sposobu posługiwania się książeczką oszczędnościową przez ułatwienie manipulacji, związanych z wpłacaniem i podejmowaniem kwot pieniężnych.

5) Powszechna Kasa Oszczędności wprowadzi następujące zmiany w systemie dotąd stosowanych książeczek oszczędnościowych:

a) dla wkładów podejmowanych za okazaniem książeczki podnosi się oprocentowanie (w stosunku rocznym) z 1 do 3%,

b) dla wkładów podejmowanych za wypowiedzeniem w skali od miesiąca do roku podnosi się granicę oprocentowania (w stosunku rocznym) z 3 do 5%.

6) Powszechna Kasa Oszczędności wprowadzi nowe rodzaje książeczek:

a) książeczki oszczędnościowe premialne, nieoprocentowane, wygrywające premie w okresowych losowaniach. Losowania odbywać się będą 2 razy do roku. Książeczki te o wkładach miesięcznych, dostosowanych do możliwości rozmaitych grup zarobkowych, wygrywać będą premie do 200% średniej wkładów,

b) książeczki oszczędnościowe celowe, oprocentowane tak jak zwykle z przeznaczeniem oszczędności na kupno przedmiotów wymagających większego wydatku oraz na budowę domków jednorodzinnych.

7) Posiadaczom książeczek oszczędnościowych zapewnione zostaje zachowanie pełnej tajemnicy wkładów.

8) Kierownictwa uspołecznionych przedsiębiorstw przyjdą z pomocą PKO dla umożliwienia jej tworzenia placówek usługowych przy zakładach pracy przez dostarczanie lokali i przez dawanie możliwości korzystania z pomocy pracowników tych zakładów.

PREZES RADY MINISTRÓW Józef Cyrankiewicz

1471.

UCHWAŁA PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 21 października 1950 r.

w sprawie trybu zaopatrzenia i rozdzielnictwa wytworów hutniczych na rok 1951.

W celu zapewnienia racjonalnej dystrybucji i gospodarki wytworami hutniczymi w roku 1951 Prezydium Rządu ustala następujący tryb zaopatrzenia i rozdzielnictwa dla wytworów hutniczych:

I. Zakres przedmiotowy.

§ 1. 1. Ustalony tryb zaopatrzenia odnosi się do wszystkich wytworów hutnictwa żelaznego, objętych rozdziałem kontyngentowym na rok 1951, z wyjątkiem stali szlachetnej oraz wyrobów ze stali szlachetnej.

2. Podział na grupy i podgrupy kontyngentowe przeprowadza się według „Wykazu Artykułów dla Planowania Zaopatrzenia” (numer 29 wydawnictwo P. K. P. G. 1950 r.).

§ 2. Ustalony tryb zaopatrzenia nie obejmuje odlewów stalowych.

II. Zakres podmiotowy.

§ 3. Kontyngentobiorcami, tj. dysponentami ilości, ustalonych rozdziałem kontyngentowym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, są jednostki organizacyjne wyszczególnione na załączonych listach nr 1, 2 i 3 kontyngentobiorców. W wypadku zmian organizacyjnych w zakresie kontyngentobiorców, wymienionych w listach nr 1, 2 i 3, Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego dokona korekty list nr 1, 2 i 3.

§ 4. Każdy kontyngentobiorca powinien wskazać do Centrostali jednostkę lub komórkę organizacyjną, która będzie jego centralnym i wyłącznym ośrodkiem koordynującym i dysponującym zarówno rocznymi kontyngentami, jak i planami dostaw.

III. Metody dystrybucji i tryb postępowania przy realizacji kontyngentów.

§ 5. Podział kontyngentobiorców według list nr 1, 2 i 3 odnosi się do wszystkich kontyngentowanych wytworów hutnictwa żelaznego, z wyłączeniem grup kontyngentowych odnoszących się do stali szlachetnej.

§ 6. Jednostki, podległe kontyngentobiorcom, objętym listą nr 1, składają zamówienia bezpośrednie, tj. przewidziane do bezpośredniej dostawy z huty, w Centrostali. Zamówienia drobne, to znaczy nieodpowiadające obowiązującym warunkom i normom ilościowym, od których zachowania zależne jest przydzielenie zamówienia hutom do bezpośredniej dostawy, składają odbiorcy, wymienieni na liście nr 1, w składach żelaza, wyznaczonych specjalnie do celów komasacji drobnych zamówień. Wykaz tych składów dla poszczególnych wytworów zostanie ustalony przez Centrostal.

§ 7. Jednostkom, podległym kontyngentobiorcom, wymienionym na liście nr 1, służy na żądanie prawo składania swoich zamówień bezpośrednich w składach żelaza (zamiast w Centrostali) na warunkach, podanych w § 8 i 11, przy czym powinna być przyjęta i stosowana zasada obsługi przez skład najbliższy położony.

§ 8. Jednostki, podległe kontyngentobiorcom, wymienionym na liście nr 2, składają zamówienia na taśmę zimnowalcowaną oraz na stal ciągnioną i polerowaną, objętą cennikiem 50/50, w składach stali szlachetnej, na pozostałe wytwory zaś — w składach żelaza, przy czym w zasadzie przysługuje im prawo wyboru składu, obowiązującego na cały okres kontyngentowy 1951 r. Centrostal może w wyjątkowych wypadkach ograniczyć ten swobodny wybór przez wyznaczenie dla pewnych odbiorców lub pewnych grup kontyngentowych odpowiednich składów, jeżeli to będzie konieczne z uwagi na pojemność, przepustowość, ich specjalizację itp.

§ 9. Jednostki, podległe kontyngentobiorcom, wymienionym na liście nr 3, składają zamówienia wyłącznie w składach, według zasad ustalonych w § 8.

§ 10. Kontyngentobiorcy figurujący na liście nr 3 otrzymują z Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego tylko kontyngenty globalne na wytwory hutnicze, bez rozbięcia na poszczególne grupy. Kontyngenty te obejmują również materiały na inwestycje, przeprowadzane sposobem gospodarczym.

§ 11. Kontyngentobiorcy, wymienieni na listach nr 2 i 3, otrzymują z Centrostali na przewidziane dla nich kontyngenty asygnaty przydziałowe w odcinkach na różne ilości. Kontyngentobiorcy, objęci listą nr 2, otrzymują asygnaty przydziałowe dla każdej grupy kontyngentowej oddzielnie, odbiorcy zaś objęci listą nr 3 — łącznie na wytwory hutnicze bez rozbięcia na poszczególne grupy. Na asygnacie zaznaczony będzie numer bieżący kontyngentobiorcy, numer grupy kontyngentowej lub asortymentowej (ten ostatni wyłącznie dla kontyngentobiorców, wymienionych na liście nr 2), ilość, na jaką dany odcinek opiewa oraz miesiąc lub kwartał kalendarzowy, w którym dostawa jest przewidziana.

§ 12. Posiadacze asygnat przydziałowych składają swe zamówienia w odpowiednich składach żelaza zgodnie z §§ 6—9 w następującym trybie:

1) jednostki podległe kontyngentobiorcom figurującym na listach nr 2 i 3 z wyjątkiem wyszczególnionych w § 12 ust. 5 niniejszego rozdziału zobowiązane są asygnaty przydziałowe zarejestrować w odpowiednich składach żelaza natychmiast po ich otrzymaniu, a w każdym razie nie później, niż w terminach, ustalonych dla składania zamówień w rozdziale IV;

2) równocześnie z rejestracją jednostki te podają swoje zapotrzebowanie w przybliżeniu, a składy żelaza w oparciu o te dane, oraz o analizę i ocenę potrzeb rynku zamawiają dostawę odpowiednich wytworów hutniczych do swoich składów. Po otrzymaniu ostatecznego zamówienia składy żelaza realizują je z zapasów magazynowych;

3) jednostki ograniczające się tylko do rejestracji asygnat i do podania swego przybliżonego zapotrzebowania, nie składające jednak ostatecznego zamówienia w terminach, ustalonych w rozdziale IV, powinny się liczyć z tym, iż w niektórych przypadkach mogą otrzymać z magazynów składu żelaza materiał niezupełnie ściśle odpowiadający asortymentowi wyszczególnionemu w złożonym po terminie zamówieniu, ale asortyment przybliżony (wymiar, względnie gatunki zastępcze). Niezależnie od powyższego wszystkie wyżej wymienione jednostki organizacyjne mają prawo składać zamówienia bez zachowania terminów końcowych, ustalonych w rozdziale IV, nie później jednak niż 1 sierpnia 1951 r. Zamówienia te będą wy-

konywane z uwzględnieniem okresów wyprzedzenia, przewidzianych w § 17.

2. Tryb postępowania, podany w ust. 1, nie dotyczy kontyngentobiorców wydzielonych, wymienionych w § 18, posiadających własne harmonogramy, a składających zamówienia w składach zgodnie z uprawnieniami przewidzianymi w § 7. Odbiorcy ci powinni składać zamówienia w terminach przewidzianych w rozdziale IV we właściwych składach z dołączeniem asygnat przydziałowych.

IV. Terminarz.

§ 13. Do 5 listopada 1950 r. Centrostal opracuje i uzgodni z odbiorcami i Centralnym Zarządem Przemysłu Hutniczego (C. Z. P. H.) lub hutami, tymczasowe harmonogramy dostaw w oparciu o tymczasowy rozdzelnik kontyngentowy.

§ 14. Do 15 listopada 1950 r. ustalony zostanie ostateczny rozdzelnik kontyngentowy na rok 1951.

§ 15. Do 30 listopada 1950 r. Centrostal dokona korekty opracowanych poprzednio tymczasowych harmonogramów na podstawie definitywnego rozdzelnika kontyngentowego.

§ 16. Jednostki podległe kontyngentobiorcom, wymienionym na liście nr 1, oraz kontyngentobiorcom wydzielonym, objętym listą nr 2 (wymienionym w § 18 rozdział V), składają swe zamówienia w następujących terminach:

1) najpóźniej do 15 listopada 1950 r. na co najmniej 50% kontyngentu na rok 1951 lub na co najmniej 60% puli zamówionej 1950 r.,

2) najpóźniej do 15 kwietnia 1951 r. lub do 15 maja 1951 r. na resztę kontyngentu do wysokości co najmniej 90%, przy czym do 15 kwietnia 1951 r. składają swe zamówienia wyłącznie odbiorcy mający seryjną, typową produkcję w odniesieniu do wytworów hutniczych związanych z tego rodzaju produkcją,

3) najpóźniej do 1 sierpnia 1951 r. na resztę kontyngentu do wysokości 100%.

§ 17. Niezależnie od końcowych terminów, ustalonych dla odbiorców i harmonogramów dostaw, zamówienia powinny być składane w terminach uwzględniających minimalne okresy wyprzedzenia ustalone przez C. Z. P. H. i zatwierdzone przez Ministerstwo Przemysłu Ciężkiego.

V. Harmonogramy.

§ 18. Kontyngentobiorcami wydzielonymi, dla których ustala się harmonogramy dostaw są wszyscy odbiorcy wymienieni na liście nr 1 oraz z listy nr 2:

Państwowe Przedsiębiorstwo Robót Komunikacyjnych, Ministerstwo Budownictwa, oraz rezerwa Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

§ 19. 1. Harmonogramy będą sporządzane:

1) według grup i podgrup kontyngentowych z tym, że Centrostal może prowadzić dalej idące rozbicia np. według profili, wymiarów, gatunków itp., jeżeli zajdzie tego potrzeba, dla zapewnienia realizacji przyznaných dostaw,

2) na okresy miesięczne dla odbiorców o typowej, seryjnej, potokowej lub większej sezonowej produkcji,

3) na okresy kwartalne dla pozostałych odbiorców lub wytworów dla których nie można ustalić miesięcznych harmonogramów.

2. Harmonogramy obejmą okres całego roku 1951, z tym, że w odniesieniu do drugiego półrocza przewiduje się ewentualną ich korektę.

§ 20. Harmonogramami będą objęte tylko ilości kwalifikujące się do kategorii zamówień bezpośrednich. Zamówienia te rozdrobnione przez wyznaczenie różnych terminów dostaw lub różnych adresów wysyłkowych przechodzą do kategorii zamówień drobnych. Odbiorcy, których powtarzające się okresowe zapotrzebowania obejmują ilości leżące poniżej obowiązujących granic ilościowych, powinni w zamówieniach lub dyspozycjach wysyłkowych kumulować je do łącznej dostawy powyżej tych granic, nawet kosztem zwiększenia norm zapasów.

§ 21. 1. Centrostal ustala harmonogramy dostaw dla poszczególnych kontyngentobiorców globalnie, a nie oddzielnie dla podległych im jednostek.

2. Ośrodek dyspozycyjny kontyngentobiorcy rozdziela dostawy w ramach jego harmonogramu na podległe mu jednostki organizacyjne. W przypadku niemożności uzgodnienia przez Centrostal żądań kontyngentobiorców rozstrzyga Departament Zaopatrzenia i Bilansów Materiałowych Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

VI. Postanowienia ogólne.

§ 22. Ministerstwo Przemysłu Ciężkiego udzieli dodatkowych uprawnień w takich granicach, by Centrostal mógł

wykonywać funkcję organu planującego racjonalne rozprawienie produkcji hut oraz organu odpowiedzialnego za właściwe zaopatrzenie gospodarki narodowej w wyroby hutnicze w myśl wytycznych Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

§ 23. 1. Umieszczone w hutach zamówienia a obciążające kontyngenty 1950 r., które nie zostaną wykonane przez huty do końca 1950 r., nie ulegają automatycznie anulacji, lecz przechodzą na rok następny i obciążają w wykonaniu okres kontyngentowy 1951 r. Zamawiającym służy jednak prawo anulacji takich zamówień z zastrzeżeniem zgody huty.

2. W wyjątkowych przypadkach, np. jeżeli dotyczy to indywidualnej produkcji odbiorców, Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego zadecyduje o wyłączeniu takiej dostawy z kontyngentu 1951 r.

3. C. Z. P. H. zobowiąże huty, by te przesyłały do Centrostali w nieprzekraczalnym terminie do dnia 15 grudnia 1950 r. szczegółowe i dokładne wykazy tych zamówień, które nie zostaną do dnia 31 grudnia 1950 r. wykonane. Centrostal sporządzi na tej podstawie wykazy dla poszczególnych kontyngentobiorców, które im roześle w terminie do dnia 5 stycznia 1951 r.

§ 24. Zamówień na okres kontyngentowy 1951 r., kierowanych do hut w roku bieżącym, nie wolno hutom wykonywać przed 1 stycznia 1951 r. nawet gdyby powstały pewne luzy produkcyjne lub możliwości nadwyżek produkcyjnych. Luzami lub nadwyżkami produkcyjnymi dysponuje Departament Zaopatrzenia i Bilansów Materiałowych Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

§ 25. Ze względu na konieczność komasacji zamówień do pełnych ilości potrzebnych dla jednego złożenia walców oraz różną częstotliwość ich zakładania, dostawy przewidziane na określony okres harmonogramowy mogą być wykonane bądź w miesiącu poprzedzającym dany okres bądź w następnym.

§ 26. 1. Wszystkie dostawy wytworów, objętych rozdzelnikiem kontyngentowym czy to z hut, czy ze składów żelaza przeprowadza się w granicach i w ciężar przyznaných kontyngentów bez względu na to, czy odnoszą się one do wytworów pochodzących z planowanej produkcji, jak i z rozładunków remanentów hutniczych, czy też do pochodzących z innych źródeł.

2. Odpada więc pojęcie tzw. wolnej masy towarowej przeznaczonej dotychczas także dla dostaw pozakontyngentowych lub ponadkontyngentowych.

3. Uchyla się również dotychczasowe przydziały w granicach tzw. „limitów“ dla przemysłu miejscowego i drobnej wytwórczości. Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego wyda do dnia 1 stycznia 1951 r. decyzję co do tego, czy materiały staroużytkowe i pochodzące z upływnienia nadmiernych lub zbędnych remanentów u odbiorców będą mogły być zaliczane im w ciężar ich kontyngentów. Odnosnie do materiałów rozbiórkowych zostaną wydane osobne instrukcje.

§ 27. Upoważnia się Centrostal, by wpływające od dnia 15 lipca br. zamówienia na nowy okres kontyngentowy kierował do hut sukcesywnie dopiero jak harmonogramy na poszczególne grupy zostaną opracowane.

§ 28. Ustala się zasadę równorzędnego, w zakresie terminowości, traktowania zamówień składów, opartych o asygnaty przydziałowe, z zamówieniami bezpośrednimi kontyngentobiorców wydzielonych.

§ 29. Upoważnia się Centrostal do ustalenia znormalizowanych formularzy zamówieniowych jako wyłącznie obowiązujących dla wszystkich odbiorców.

§ 30. Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego przy udzielaniu dodatkowych przydziałów, przy braku produkcji ustali jednocześnie, czyje przydziały należy odpowiednio zmniejszyć.

§ 31. Rezerwa będąca w dyspozycji Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego powinna być wstawiana do harmonogramów lub do planów wysyłkowych. Jeżeli Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego nie zaspokaja rezerwy w danym okresie, może zostać ona zużytkowana na przyspieszenie wykonania zamówień innych, przewidzianych harmonogramem do wykonania w późniejszym terminie. Na zlecenie Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego może być ona również zrealizowana dostawami do składów obejmujących asortymenty typowe i chodliwe, tworząc rezerwę składową Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego. Składy mają prawo w wyjątkowych przypadkach, uzasadnionych potrzebami odbiorców, korzystać z tej rezerwy składowej Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego dla przyspieszenia wykonania innych kontyngentowanych zamówień, z obowiązkiem jednak jak najszybszego uzupełnienia rezerwy.

§ 32. C. Z. P. H. zarządzi kontrolę powstawania remanentów, ograniczając ich narastanie jedynie do wypadków uzasadnionych wymogami racjonalnej produkcji.

§ 33. Ośrodek dyspozycyjny kontyngentobiorcy oraz organ nadrzędny w stosunku do wnioskodawcy mają prawo zmienić kolejność dostaw lub adres wysyłkowy w odniesieniu do podległych sobie instytucji, lecz tylko dla tego samego asortymentu, o ile warunki techniczne na to zezwalają i jeżeli spełnienie tego żądania nie spowoduje zakłóceń w dostawach dla innych odbiorców.

§ 34. Wszelkie wnioski interwencyjne, lub wnioski o dodatkowe przydziały, kierowane mogą być wyłącznie drogą służbową poprzez nadrzędne ministerstwa lub inne władze naczelne do Centrostali. Wnioski instytucji podległych Centralnemu Urzędowi Drobnej Wytwórczości (C. U. D. W.) powinny być kierowane poprzez tę instytucję do Centrostali. Wnioski, których Centrostal nie może załatwić we własnym zakresie, powinny być przez nią przeanalizowane, zaopiniowane i przedstawione do dyspozycji Departamentu Zaopatrzenia i Bilansów Materiałowych Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

§ 35. 1. Plan zaopatrzenia w wyroby hutnicze powinien opierać się ściśle na zasadzie, że surowce otrzymują jedynie producent i przerabiający je.

2. Zakazuje się dokonywania jakichkolwiek cesji między zakładami a przedsiębiorstwami, z tym jednak, że w wyjątkowych i usprawiedliwionych przypadkach zezwoleń na cesję udzielić może w ramach tego samego resortu wspólna władza nadrzędna.

3. Jeżeli cesja ma być dokonana między jednostkami organizacyjnymi, podległymi różnym władzom naczelnym, właściwą jest władza naczelną jednostki odstępającej surowiec.

4. Cesja dla firmy prywatnej może być dokonana tylko za zgodą C. U. D. W.

5. Zasada, wyrażona w niniejszym paragrafie, obowiązuje od dnia 1 stycznia 1951 r. również w stosunku do zaopatrzenia inwestycji i wykonawstwa budowlanego. Wyjątki od tej zasady określi Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego.

§ 36. Tryb zaopatrzenia i rozdzielnictwa, zawarty w rozdziałach I do V, obowiązuje w stosunku do wszystkich zamówień, przyjętych przez Centrostal na rok 1951, niezależnie od daty ich wpływu.

§ 37. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim z mocą obowiązującą od dnia 15 października 1950 r.

PREZES RADY MINISTRÓW

Józef Cyrankiewicz

Załączniki do uchwały Prezydium Rządu z dnia 21 października 1950 r. (poz. 1471).

LISTA Nr 1

Kontyngentobiorcy uprawnieni do składania zamówień w Centrali Handlowej Żelaza i Stali w Katowicach dla bezpośredniej dostawy z hut z wyjątkiem zamówień na ilości drobne, określone w programie wytworów walcowanych, jako nie nadające się do bezpośredniej dostawy z hut.

Ministerstwo Przemysłu Ciężkiego:

1. Centralny Zarząd Przemysłu Hutniczego — ruch,
2. " " " " — inwestycje,
3. Centralny Zarząd Przemysłu Budowy Maszyn Ciężkich,
4. Centralny Zarząd Przemysłu Maszynowego (bez Zjedn. Przem. Masz. i Narz. Roln.),
5. Zjednoczenie Przemysłu Maszyn i Narzędzi Rolniczych,
6. Centralny Zarząd Przemysłu Motoryzacyjnego,
7. Centralny Zarząd Przemysłu Wyróbów Metalowych,
8. Zjednoczenie Przemysłu Taboru i Sprzętu Kolejowego,
9. Centralny Zarząd Przemysłu Elektrotechnicznego, dla grupy kontyngent. 44, 45, 76, 77;

Ministerstwo Górnictwa:

10. Centrala Zaopatrzenia Materiałowego Przemysłu Węglowego,
11. Centrala Zaopatrzenia Materiałowego Przemysłu Naftowego dla grup kontyngent. 65—75,
12. Ministerstwo Górnictwa;
13. Ministerstwo Komunikacji;
13. Dyrekcja Generalna Kolei Państwowych;

Ministerstwo Handlu Wewnętrznego:

14. sprzedaż wolnorynkowa — miasto,
15. sprzedaż wolnorynkowa — wieś;

pozostali kontyngentobiorcy:

16. Ministerstwo Żeglugi — Centralny Zarząd Przemysłu Okrętowego,
17. Ministerstwo Obrony Narodowej,
18. Ministerstwo Bezpieczeństwa Publicznego,
19. Biuro Handlu Zagranicznego Centrostali,
20. Placówki terenowe Centrostali,
21. Rezerwa Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

LISTA Nr 2

Kontyngentobiorcy uprawnieni do składania zamówień wyłącznie w rejonowych placówkach terenowych Centrali Handlowej Żelaza i Stali bez względu na wielkość zamówień.

Ministerstwo Przemysłu Ciężkiego:

1. Centralny Zarząd Przemysłu Chemicznego,
2. Centralny Zarząd Energetyki,
3. Centralny Zarząd Przemysłu Metali Nieżelaznych,
4. Centralny Zarząd Przemysłu Elektrotechnicznego z wyjątkiem grup kontyng. 44, 45, 76, 77,
5. Ministerstwo Przemysłu Ciężkiego;

Ministerstwo Górnictwa:

6. Centrala Zaopatrzenia Materiałowego Przemysłu Naftowego — z wyjątkiem grup kontyngentowych 65—75;

Ministerstwo Przemysłu Lekkiego:

7. Centrala Zaopatrzenia Materiałowego Przemysłu Włókienniczego dla grup kontyng. 7 oraz 65—75,
8. Centralny Zarząd Przemysłu Odzieżowego — dla grup kontyng. 46a, 76 i 77,
9. Centralny Zarząd Przemysłu Papierniczego — dla grupy kontyng. 76,
10. Centralny Zarząd Przemysłu Drzewnego — dla grup kontyng. 6, 7 oraz 30a i b,
11. Ministerstwo Przemysłu Lekkiego (inwestycji);

Ministerstwo Komunikacji:

12. Państwowe Przedsiębiorstwo Rozłót Komunikacyjnych,
13. Ministerstwo Komunikacji;

pozostali kontyngentobiorcy:

14. Ministerstwo Handlu Wewnętrznego — dla grup kontyng. 30a, b oraz 76,
15. Ministerstwo Żeglugi — z wyjątkiem Centralnego Zarządu Przemysłu Okrętowego,
16. Ministerstwo Budownictwa,
17. Ministerstwo Przemysłu Rolnego i Spożywczego — dla grup kontyng. 60, 65—75, 76,
18. Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych,
19. Ministerstwo Leśnictwa — dla grupy kontyng. 30a i b,
20. Ministerstwo Gospodarki Komunalnej,
21. Centralny Urząd Drobnej Wytwórczości.

LISTA Nr 3

Kontyngentobiorcy, dla których nie wyznacza się kontyngentów w poszczególnych grupach kontyngentowych, lecz tylko kontyngenty globalne na wytwory hutnicze.

1. Prezydium Rady Ministrów,
2. Ministerstwo Finansów,
3. Ministerstwo Oświaty,
4. Ministerstwo Zdrowia,
5. Ministerstwo Kultury i Sztuki,
6. Centrala Zaopatrzenia Materiałowego Przemysłu Włókienniczego — z wyjątkiem grup kontyng. 7 oraz 65—75,
7. Centralny Zarząd Przemysłu Odzieżowego — z wyjątkiem grup kontyng. 46a, 76 i 77,
8. Centralny Zarząd Przemysłu Papierniczego — z wyjątkiem grupy kontyng. 76,
9. Centralny Zarząd Przemysłu Drzewnego — z wyjątkiem grup kontyng. 6, 7 oraz 30a i b,
10. Inne centralne zarządy i instytucje podległe Ministerstwu Przemysłu Lekkiego,
11. Ministerstwo Handlu Wewnętrznego — z wyjątkiem grup kontyng. 30a, b i 76,
12. Ministerstwo Przemysłu Rolnego i Spożywczego — z wyjątkiem grup kontyng. 60, 65—75, 76,
13. Ministerstwo Leśnictwa — z wyjątkiem grupy kontyng. 30a i b,
14. różni, nie objęci listą nr 1 i nr 2.